

Andrzej Sikorski

Dębczyno, woj. koszalińskie. Stanowisko 22

Informator Archeologiczny : badania 18, 94-95

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CHELM-BIEŁAWIN
woj. chełmskie
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze

CHELMIEC
woj. nowosądeckie
Stanowisko 2 "Mogilna Niwa"

patrz
epoka brązu

CHWARZNO, gm. Stara Kiszewa
woj. gdańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Gabriela Jeztorska, przy współpracy mgr Aleksandry Szymańskiej. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Siódmy sezon badań. Cmentarzysko wielokulturowe. Kręgi z wczesnego okresu wpływów rzymskich.

Zakończono badania całkowicie kręgu nr II; W żwirze i gruzie kamiennym w czasie badań odsłaniano niewielkie ślady palenia ognia, jamy osadnicze z okresu kultury lutyczej, skupiska ceramiki.

W centrum kręgu, w warstwie brunatnej ziemi i gruzu żwirowego, na głębokości około 45-50 cm, zaczęła się w planie wkop rabunkowy do grobu szkieletowego. Była to okrągła plama o średnicy około 3 m. Na jej powierzchni znaleziono małe skupisko drobnych kości. W czasie eksploracji obiektu zaczęto odnajdywać w gruzie żwirowym wkopu, a głębiej - w jasnym piasku - kości zeber, okucia brązowe, sprzączkę pasa z fragmentem skóry, koraliiki. Dno wkopu rabunkowego osiągnęło głębokość 2,20 m. Na tej głębokości odkryto zniszczony częściowo szkielet. W pobliżu szkieletu i pomiędzy kośćmi zeber znaleziono rozrzucone luźno paciorki ze szkła i gliny. Jama grobowa, zniszczona wkopem rabunkowym, czytelna jedynie w miejscu ułożenia nóg szkieletu. Kości nóg ułożone były równolegle względem siebie, na płask, stopami w kierunku południa. Tuż przy stopach leżał gliniany przęślik. Kości czaszki nie znaleziono. Wielkość miednicy szkieletu oraz wyposażenie grobu sugerują, iż w centrum kręgu Nr II pochowano kobietę.

CIEBŁOWICE MAŁE, gm. Tomaszów Mazowiecki
woj. piotrkowski
Stanowisko 12

Muzeum
w Tomaszowie Mazowieckim

Badania prowadził mgr Janusz Karolczyk. Finansował WKZ w Piotrkowie Trybunalskim. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich.

Cmentarzysko położone jest na płaszczystej wydmie, w młodym lesie, ok. 500 m na południe od Pilicy. Badania miały charakter rozpoznawczo-ratowniczy, gdyż stanowisko znajduje się na terenie plaśnicy. Ogółem przebadano 100 m² odkrywając 11 grobów ciałopalnych, z czego 8 to groby z pochówkiem popielnicowym / w tym jeden z 2 popielnicami / i 3 z pochówkiem jamowym. Groby łącznie dostarczyły 20 przedmiotów metalowych. Są wśród nich: groty, umbo, smacz tarczy, nóż, okucia zamków, krzewca, fibule żelazne i brązowe, sprzączki od pasa i szydło żelazne. Zabytki te zachowały się w większości fragmentarycznie i są silnie przepalone. Ponadto wyposażenie grobów stanowiły przystawki oraz przęśliki i kamienne gładziki. Do najciekawszych eksponatów zaliczyć należy popielnicę zdobioną swastykami. Odkryty materiał zabytkowy pochodzi z wczesnego okresu wpływów rzymskich, z fazy B₁-B₂.

Materiały znajdują się w Muzeum w Tomaszowie Mazowieckim.

Badania będą kontynuowane.

CZARNÓWKO, gm. Nowa Wieś Lęborska
woj. słupskie
Stanowisko 5

patrz
okres lateński

DĘBCZYNO
woj. koszalińskie
Stanowisko 22

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu
Instytut Prahistorii

Badania prowadził mgr Andrzej Sikorski. Finansował UAM w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Stanowisko wielokulturowe: osada kultury pucharów lejkowatych, elementy kultury amfor kulietych, osada ludności kultury oksywieckiej, grupy dębczyńskiej, elementy kultury wczesnego średniowiecza / VIII-IX w. ? / i kultury późnego średniowiecza.

Stanowisko zlokalizowano w dolnej, lekko wypukłej części długiego i łagodnego stoku opadającego w kierunku wschodnim do rzeki Mogilicy; ekspozycja: Pd-Wd, Wd, Pn-Wd - średnia; stanowisko zarejestrowano na wschód od peryferii najniższego poziomu ciągu wzniesień falistych /deniwelacja 5/ bezpośrednio przylegającego do terenów zalewiskowych rzek Parsęty i Mogilicy.

Prace miały charakter badań weryfikacyjnych. Zbadano około 150 m², rejestrując 25 obiektów archeologicznych z materiałem głównie ceramicznym, który po wstępnej analizie makroskopowej zaliczyć można do następujących jednostek kulturowych:

- 1/ kultura pucharów lejkowatych /KPL? / - 1 palenisko, 2 jamy gospodarcze/? /, 1 jama postłupowa,
- 2/ kultura smół kulistych /KAK? / - obiekt heterogeniczny - 1 palenisko z materiałem ceramicznym zaliczanym do grupy dębczyńskiej,
- 3/ kultura oksywska - 2 paleniska, 2 jamy gospodarcze/? /, 1 jama postłupowa,
- 4/ grupa dębczyńska - 1 palenisko, 1 jama postłupowa,
- 5/ elementy kultury wczesnego średniowiecza - zarejestrowane wyłącznie na powierzchni i w (warstwie naturalnej), gdzie stwierdzono fragmenty ceramiki /częściowo-słaboformujące obtaczanej w warstwie niezdobionym i ornamentowane linią falistą/ i fragmenty pryznic,
- 6/ elementy kultury późnego średniowiecza - zarejestrowane jak wyżej.

Stopień zniszczenia stanowiska przez prace melioracyjne determinuje w określony sposób homogeniczność warstw i zawartości obiektów, stąd też na 11 obiektów - w których stwierdzono diagnostyczny makroskopowo materiał ceramiczny - aż 4 zawiera fragmenty naczyń lub inwentarz krzemienisty od KPL po wczesne średniowiecze.

Układ przestrzenny obiektów z wymienionych wyżej jednostek kulturowych luźny, bez wyraźnych koncentracji na całej zbadanej wykopaliśkowo powierzchni stanowiska.

Materiały znajdują się w Instytucie Prahistorii UAM w Poznaniu.

Badania nie będą kontynuowane.

DĘBCZYNO
woj. koszalińskie
Stanowisko 38

patrz
wczesne średniowiecze

DOBRCZ-PAULINY, gm. Dobrcz
woj. bydgoskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Bydgoszczy

Badania prowadziła mgr Elżbieta Dygaszewicz, Finansowo: Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków w Bydgoszczy. Trzeci sezon badań. Osada z późnego okresu rzymskiego i okresu wędrówek ludów.

2 Badania wykopaliskowe koncentrowały się w środkowych partiach osady. Ogółem zbadano powierzchnię 75 m², nawiązując do odkrytej linii dołów postłupowych, sugerujących istnienie budynku. W wykopie XII zarejestrowano istnienie warstwy kulturowej, z którą łączyła się 36 obiektów - doły postłupowe /na obecnym etapie badań trudno o bliższą charakterystykę ich wzajemnych powiązań i związków z dolami postłupowymi odkrytymi w ubiegłym roku/. W części wykopu południowo-wschodniej i w wykopie XIII pod warstwą II /ciemnobrunatno-czarna próchnicza/ wystąpiła warstwa kamieni, pod którą zarejestrowano 43 obiekty - dołki po małych słupkach. Nie zdołano /za wyjątkiem fragmentu w wykopie XII/ odkryć całej powierzchni warstwy kamieni.

Materiał ceramiczny zarówno z warstwy, jak i z obiektów jest mało charakterystyczny, w większości są to brzuśce naczyń grubociennych. Z innych zabytków znaleziono rozcieracze i fragmenty przedmiotów z żelaza silnie zniszczone.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Bydgoszczy.

Badania będą kontynuowane.

GADZOWICE-Kwiatonów, gm. Głubczyca
woj. opolskie
Stanowisko F

patrz
okres halstański

GĄSKI, gm. Gniewkowo
woj. bydgoskie
Stanowisko 18

patrz
okres lateński

GLINKI, gm. Karczew
woj. stołeczne warszawskie
Stanowisko 1

patrz
okres lateński